Εναλλακτική πληροφόρηση

Δέφτερη Ανάγνωση

Ειδήσεις για τν βδομάδα και σχόλιο για τις εξελίξεις

ΤΟΠΙΚΑ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΔΙΕΘΝΗ

Επιλογές από την μπλογκόσφαιρα

ΤΟΠΙΚΑ

Το Κυπριακό σε αναμονή

Η αναφορά του Ντάουνερ στο Συμβούλιο Ασφαλείας επιβεβαίωσε τα δεδομένα ότι δεν θα προχωρούσε σε εκβιαστική κίνηση η ό,ποια κίνηση η οποία έτσι και αλλιώς θα ρ μπλοκάρετο στο Συμβούλιο Ασφαλείας όπου η κυπριακή κυβέρνηση φαίνεται να έχει σαφή πλειοψηφία. Οπότε το ερώτημα που τίθεται είναι πώς θα διασφαλίσουν τα Ηνωμένα Έθνη τη συνέχιση της διαδικασίας επιτυγχάνοντας ένα είδος συμβιβασμού με δεδομένο ότι η τουρκική και τ/κ πλευρά θέλει πια την Διεθνή διάσκεψη ως μηχανισμό τελικού πάρε-δώσε, αλλά και χώρο όπου θα υπονομευτεί η κυριαρχία της Κυπριακής Δημοκρατίας ή η ε/κ διαχείριση της Πολιτείας. Από την άλλη, η ε/κ πλευρά έχοντας καταφέρει τα τελευταία τέσσερα χρόνια να βγει από τον απομόνωση, δεν δείχνει διατεθειμένη να ξαναεμπλακεί σε μια διαδικασία που μπορεί να την στείλει πίσω στο 2004. Διότι μέρος του προβλήματος είναι και οι στρατηγικές της τουρκικής πλευράς, αλλά και η δεδομένη πια αδυναμία των απορριπτικών μερίδων του ε/κ πολιτικού κόσμου να δουν τις συνέπειες των ρητορικών τους.

Σε αυτό το πλαίσιο, ο Ντάουνερ εισηγήθηκε τα γνωστά – είτε συνέχιση σε low key τόνους, είτε αναβολή για μετά τις προεδρικές, ή να αναλάβει το Συμβούλιο Ασφαλείας την πρωτοβουλία, ή να αλλάξει τις προϋποθέσεις -δηλαδή να αφαιρέσει την θέση για κυπριακή ιδιοκτησία που θα επιτρέψει την παρέμβαση.

Τα δεδομένα υποδεικνύουν ότι η αγγλική στάση για πίεση προς πολυμερή τώρα δεν μπορεί να προχωρήσει.

Η εναλλακτική πιθανότητα είναι μια στροφή ή κίνηση της τουρκικής πλευράς: το άνοιγμα του Βαρωσιού θα δημιουργούσε σαφώς ένα πλαίσιο το οποίο θα μπορούσε να βραχυκυκλώσει την εσωτερική πολιτική των ε/κ με δεδομένη την υστερία των απορριπτικών από την μια, αλλά και την πιθανότητα μια μερίδα των βαρωσιωτών να αγνοήσει την πολιτική ηγεσία και τα ΜΜΕ και να κινηθεί αυτόνομα όπως έγινε και με το άνοιγμα των οδοφραγμάτων το 2003.

Μια άλλη πιθανότητα είναι ένα ευρύτερο άνοιγμα της Τουρκίας στο εδαφικό και το περιουσιακό, το οποίο μπορεί να λειτουργήσει -όπως άλλωστε και το άνοιγμα του Βαρωσιού- ως τουρκικό αντίβαρο στην κυπριακή προεδρία της Ε.Ε. αλλά και ως προετοιμασία για το επόμενο στάδιο -μετά τις εκλογές: αν η ε/κ πλευρά αρχίσει να υπαναχωρεί με εισηγήσεις για νέα διαδικασία τότε, σαφώς, η τουρκική πλευρά θα

κινηθεί για να αξιοποιήσει τις αδρανοποιημένες συμμαχίες της στην Ε.Ε. για να προχωρήσει το θέμα του απ’ευθειας εμπορίου αλλά και της αναγνώρισης του τ/κ «κράτους» από μουσουλμανικές χώρες – αν και πάλιν η ε/κ πολιτική προσφέρει μια τέτοια ευκαιρία. Η τούρκικη πολιτική στο παρόν είναι κάπως εγκλωβισμένη: ο Χριστόφιας έχει καταφέρει να συγκροτήσει μια συμμαχία μη-δυτικών και δυτικών γύρω από τις «κυπριακές θέσεις» -όπως τις παρουσιάζει. Αν αύριο σπάσει αυτή η σύγκλιση, είτε με άτσαλες φιλοδυτικές κινήσεις -που θα οδηγήσουν σε αλλαγή των δεδομένων στο Συμβούλιο Ασφαλείας – διότι η βρετανική και αμερικανική στάση δεν πρόκειται να αλλάξει ούτε μπορούν να πιέσουν την Τουρκία-, είτε με κωλυσιεργία στις συνομιλίες μετά τις προεδρικές -η οποία θα οδηγήσει τους ευρωσοσιαλιστες και άλλους πίσω στις θέσεις τους πριν το 2008- τότε η Τουρκία θα επανδιεκδικήσει την θέση του συντονιστή καλών προθέσεων που είχε την περίοδο 2004-08.

Ο Φούλε ετοιμάζει πλαίσιο για την Τουρκία του μέλλοντος

Η διαδικασία ένταξης της Τουρκίας μπορεί να καθυστερεί, αλλά οι σύμμαχοί της μέσα στην Ε.Ε., σαφώς, δεν πρόκειται να εγκαταλείψουν την προσπάθεια. Υπάρχουν δύο μακροπρόθεσμα σενάρια: Αν η Ε.Ε. καταφέρει να επιστρέψει στην πριν το 2009 κατάσταση, οικονομικά και πολιτικά, τότε θα μπορούσε, ενδεχομένως, να υπάρχει συζήτηση για τουρκική ένταξη σε βάθος χρόνου μιας δεκαετίας. Υπάρχουν, όμως, πολλοί παρατηρητές που θεωρούν ότι η κρίση του 2009 και μετά, έχει αποκαλύψει βαθύτερα προβλήματα και επιτάχυνε μη ανατρέψιμες διαδικασίες. Σε αυτό το πλαίσιο, η αστεία φιλολογία για την Ευρωπαϊκή οικογένεια, θα διατηρηθεί μόνο στο επίπεδο της ιδεολογίας. Στην ουσία, η Ε.Ε. θα κινηθεί προς ένα δομικό καθεστώς πολλαπλών ταχυτήτων και ομόκεντρων κύκλων. Σε αυτό το πλαίσιο, ο σκληρός πυρήνας θα είναι ο κεντροευρωπαϊκός, ενώ θα υπάρχει ένα είδος περιφέρειας του νότου, με μερικές χώρες μέσα-έξω από το Ευρώ και άλλους θεσμούς της Ένωσης. Ήδη, η Μ. Βρετανία προσπαθεί να δημιουργήσει ένα είδος συμμαχίας μέσα – έξω που θα λειτουργεί ως είδος εναλλακτικού πόλου. Η Τουρκία θα μπορούσε να κινηθεί και προς αυτήν την κατεύθυνση -άρα η βρετανική επένδυση στην Τουρκία έχει ευρύτερες προεκτάσεις- αντί σε ένα υποτιμητικό σενάριο «ειδικής σχέσης».

Ήδη, άλλωστε, η Τουρκία διαμορφώνει πια δική της πολιτική στην ευρύτερη περιοχή έχοντας αυτόνομες σχέσεις, τόσο με το Ιράν όσο και με τη Ρωσία.

Σε αυτό το πλαίσιο, οι κινήσεις του Φούλε για άτυπες συζητήσεις κεφαλαίων πριν να ανοίξουν, είναι και προλείανση εδάφους. Ένα βασικό πρόβλημα τώρα είναι η θέση της Κύπρου. Εάν το κυπριακό πάει προς λύση ή αν η Τουρκία καταφέρει να σπάσει την συμμαχία που έχει συγκροτηθεί υπέρ της Κυπριακής Δημοκρατίας στις Βρυξέλες τότε, η επιστροφή στο κλίμα του 2004, θα βοηθήσει την Τουρκία να ζητά ανταλλάγματα είτε για την ίδια είτε για τους Τ/Κ, ενώ θα διαμορφώνει νέες σχέσεις και πλάνο για την σχέση της με την Ευρώπη. Διότι, σαφώς, η Τουρκία δεν θα ενταχθεί στην Ε.Ε. για να έχει αντιμετώπιση τύπου Ισπανίας και Ελλάδας.
Το κρίσιμο στοίχημα είναι η διάσπαση της στήριξης της Κύπρου από τους ευρωσοσιαλιστές. Αν σπάσει αυτή η σύνδεση - και η ΕΔΕΚ ακόμα και αν αντικαταστήσει τον Μαυρονικόλα που απέτυχε οικτρά, είναι πια εκτός παιχνιδιού- τότε με την στήριξη μερίδας συντηρητικών, τότε το σκηνικό θα διαφοροποιηθεί αισθητά.

Το ΡΙΚ και τα συμπλέγματα επιφανών οικογενειών: η ανάγκη της οικογένειας Παπαδόπουλου να επιδεικνύει το ρουσφέτι που μπορεί να διασφαλίσει

Πριν μερικές εβδομάδες, ο Ν. Παπαδοπουλος έφυγε οργισμένος από μια εκπομπή του ΡΙΚ, όταν ο παρουσιαστής του ζήτησε να περιμένει την σειρά για να σχολιάσει και σε ένα κλίμα, όπου βρισκόταν σε δύσκολη θέση με δεδομένες τις αντιφάσεις του όταν αναγκαστεί να δικαιολογήσει λογικά και με τεκμήρια τις απόψεις του. Αμέσως μετά, απείλησε το ΡΙΚ ότι θα εκδικηθεί στην έγκριση των προϋπολογισμών του Ιδρύματος -«θα τα πούμε στους προϋπολογισμούς». Η βδομάδα που πέρασε, ήταν η στιγμή που ο γιος της οικογένειας Παπαδόπουλου θα έκανε επίδειξη του πόσο ρουσφέτι μπορούσε να συγκεντρώσει από συνάδελφους του για να «τιμωρήσει» το ΡΙΚ. Ήταν μια εξευτελιστική διαδικασία για την Βουλή ως θεσμό. Το ότι η κοινοβουλευτική ομάδα του ΔΗΣΥ σύρθηκε σε αυτήν την αστεία προσπάθεια της οικογένειας Παπαδόπουλου ήταν μια ακόμα ήττα και εξευτελισμός της φιλελεύθερης πτέρυγας του που τον τελευταίο καιρό άγεται και φέρεται από τις ανάγκες της προεκλογικής εκστρατείας που γίνεται, προφανώς, με δημόσιο ρουσφέτι. Ο Χ. Γεωργιάδης λ.χ. στις 2 Απριλίου στον Άστρα μασούσε τα λόγια του αμήχανα όταν ρωτήθηκε για την αντίφαση ανάμεσα στη διεκδίκηση της κυβέρνησης Κληρίδη να ελέγχει τους ημικρατικούς άμεσα, το 1993 και στην στάση του κόμματος σήμερα απέναντι στο

ΡΙΚ. Η ΕΔΕΚ δεν τοποθετήθηκε, ενώ τελικά η κοινοβουλευτική ομάδα του ΔΗΚΟ, του κόμματος του ίδιου του Παπαδόπουλου, αντέδρασε – και υπήρξε τουλάχιστον αναβολή. Η αντίδραση στο ΔΗΚΟ πήγαζε και από το γεγονός ότι υπάρχει μια εσωτερική κόντρα του Ν. Παπαδόπουλου με άλλα στελέχη του κόμματος, αλλά και από το γεγονός ότι τα βασικά διευθυντικά στελέχη της ιεραρχίας του ΡΙΚ προέρχονται από το ΔΗΚΟ.
Το κωμικό της όλης ιστορίας ολοκληρώθηκε με την αποκάλυψη ότι η Αιμιλία Κενεβεζου, η ακριβοπληρωμένη παρουσιάστρια που πήρε την θέση και τον μισθό της λόγω της συγγένειας της με τον Τασσο Παπαδόπουλο, δημιούργησε θέμα την ίδια εβδομάδα, όταν της ζητήθηκε να κτυπά και αυτή κάρτα όπως οι υπόλοιποι εργαζόμενοι. Η κ. Κενεβεζου δεν πήγε στην συντεχνία της, αντίθετα έφερε τον αδελφό της, ο οποίος είναι και γ.γ. του ΔΗΚΟ, ως δικηγόρο της. Προφανώς, η κατανόηση του ότι το Δημόσιο και το Ιδιωτικό πρέπει να διαχωρίζονται δεν έχει πλησιάσει την Οικογένεια Παπαδόπουλου.
Το ότι η όλη ιστορία απειλεί και το Δημόσιο Ίδρυμα ραδιοτηλεόρασης είναι εκφραστικό του που μπορεί να οδηγήσει η οικογενειακοκρατία και το ρουσφέτι.
Όσον αφορά στα υπόλοιπα ΜΜΕ, αξίζει να ανέρθει ότι ο Πολίτης και η Χαραυγή, στήριξαν τους εργαζόμενους στο ΡΙΚ, ενώ ο Φιλελεύθερος προτίμησε να κρατήσει ίσες αποστάσεις στο κείμενο του -τόνισε τις διαμάχες «για έλεγχο του ΡΙΚ»- ενώ στο πρωτοσέλιδο σκίτσο το alter ego του Διευθυντή σύνταξης, ταυτίστηκε ανεπιφύλακτα με το ρουσφέτι και την λογοκρισία.
Υπάρχει και μια άλλη διάσταση: η άνοδος των ποσοστών τηλεθέασης του ΡΙΚ και η πτώση δύο ιδιωτικών καναλιών -του Μέγα που πρόσκειται στον Αρχιεπίσκοπο και του Αντένα που προωθεί τις θέσεις της απορριπτικής αντιπολίτευσης- υπήρξε σύμφωνα με συνδικαλιστές στο ΡΙΚ, ένας επιπρόσθετος λόγος για την επίθεση.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Αναβολές, ιδιωτικά συμφέροντα και εργατικές αντιστάσεις

Δεν ολοκληρώθηκε τελικά η πρωτοβουλία ΔΗΚΟ-ΔΗΣΥ για επέκταση του ορίου αφυπηρέτησης του ευρύτερου δημόσιου τομέα στο 64ο αν και δεν είναι ακόμα ξεκάθαρο αν πρόκειται απλά για τακτική αναβολή ή για δεύτερες σκέψεις λόγω των αντιδράσεων που προκλήθηκαν. Την περασμένη Πέμπτη η ΣΗΔΗΚΕΚ – ΠΕΟ

διοργάνωσε έκτακτο παγκύπριο συνέδριο για το ζήτημα που κατέληξε σε διαμαρτυρία έξω από τη βουλή απορρίπτοντας τόσο το περιεχόμενο όσο και τη μέθοδο αλλά και τις προεκτάσεις της πρωτοβουλίας Αβέρωφ-Κουλία-Παπαδόπουλου. Πάντως, ήδη γίνεται λόγος για μερίδα ανώτατων δημοσίων υπαλλήλων που στηρίζει την πρωτοβουλία ενάντια στη θέση της ΠΑΣΥΔΥ. Και πέραν από τις πολιτικές απόψεις, τα οικονομικά συμφέροντα και τις ιδεολογίες που άπτονται του θέματος φαίνεται ότι υπάρχει και η πιο πεζή και ωμή πτυχή – πολιτικές σκοπιμότητες σε σχέση με την παράταση της θητείας διευθυντικών στελεχών που αφυπηρετούν φέτος έτσι ώστε οι αντικαταστάτες τους να διοριστούν από την νέα κυβέρνηση.

Σε αυθόρμητη απεργία προχώρησαν την Πέμπτη το βράδυ οι εργαζόμενοι στο ΡΙΚ αντιδρώντας στην απόφαση της βουλής να μην εγκρίνει τον προϋπολογισμό του ημικρατικού οργανισμού με αποτέλεσμα να μείνουν απλήρωτοι. Αυτή τη βδομάδα αποφάσισαν να συνεχίσουν τα μέτρα με 2 δεκάλεπτες συμβολικές στάσεις την μέρα μέχρις ότου πληρωθούν τους μισθούς τους. Πέραν από τα πολιτικά παιχνίδια για τον έλεγχο του ΡΙΚ και την γενικότερη προσπάθεια της αντιπολίτευσης να βάλει εμπόδια στην κυβέρνηση υπάρχει και πάλι η πιο πεζή και ωμή πτυχή – η προώθηση των ιδιωτικών συμφερόντων των καναλαρχών που ανταγωνίζονται την δημόσια ραδιοτηλεόραση.

Ο νέος τραπεζίτης Υπουργός Οικονομικών κ Σιαρλής δήλωσε σήμερα στη βουλή ότι σε περίπτωση που δεν μειωθεί το έλλειμμα στο 2.7% θα παρθούν και άλλα μέτρα (λιτότητας) ίσως και κάποιες φορολογίες αλλά ότι δεν θεωρεί την φορολόγηση λύση στα προβλήματα της οικονομίας. Θα καταθέσει επίσης σύντομα νομοσχέδιο για υποχρεωτική ισοσκέλιση του κρατικού προϋπολογισμού με την Κύπρο να είναι ίσως η πρώτη χώρα της ΕΕ που προχωρεί στην υλοποίηση της σχετικής συνεννόησης, κάτι που χαιρέτισε ο πρόεδρος της επιτροπής οικονομικών κ Παπαδόπουλος. Ο υπουργός είπε επίσης ότι θα διαβουλευτεί με όλους τους ενδιαφερόμενους για τα ζητήματα της οικονομίας και ξεκινά άμεσα τον διάλογο για την τροποποίηση της ΑΤΑ και την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών.

Το τ/κ κοινοβούλιο ψήφισε τελικά, σε μια συνεδρία που εξελίχτηκε σε ολονύκτια, τον περίφημο νόμο που ανοίγει τον δρόμο για ιδιωτικοποιήσεις σε δημόσιες υπηρεσίες στο κυπριακό βορρά. Διευκολύνεται έτσι ακόμα περισσότερο η κάθοδος του

τουρκικού κεφαλαίου στη βόρεια Κύπρο και ενισχύεται η ήδη αποπνικτική επικυριαρχία του.

Φικρής

Τράπεζες: Η Λαϊκή δεν τα καταφέρνει και ενώ τα δάνεια στην Ελλάδα βαραίνουν επικίνδυνα, μερικοί ανησυχούν για «επιθέσεις ενάντια στο κεφάλαιο»

Στις 29/3, ο Φιλελεύθερος έσκασε την είδηση ότι οι αρχικές προβλέψεις για τους επενδυτές που έκαναν δήθεν, γραμμή έξω από την Λαϊκή, άρχισε να αραιώνει, καθώς, γίνονται κατανοητά τα προβλήματα, τα οποία προκύπτουν από την έκθεση των κυπριακών τραπεζών σε επισφαλή δάνεια στην Ελλάδα. Ενώ το 2010, τα επισφαλή δάνεια για την Λαϊκή υπολογίζονταν στα 142 δις [ευρώ] τώρα έχουν εκτοξευθεί στα 972 εκατομμύρια. προσθέτοντας ουσιαστικά ακόμα ένα δις στην ζημιά της τράπεζας. Είναι σαφές, πλέον, ότι η Λαϊκή θα πρέπει να εκχωρήσει σημαντικό μέρος στους ξένους επενδυτές, αν πρόκειται να τους πείσει για να παρέμβουν, ενώ αυξάνεται και ο κίνδυνος να ζητήσει «βοήθεια» από την Πολιτεία.

Η Τράπεζα Κύπρου είναι, συγκριτικά, σε καλύτερη θέση, αφού τα επισφαλή της δάνεια είναι 217 εκατομμύρια. Αντίθετα, η Ελληνική τράπεζα φαίνεται να έχει, επίσης, ψηλό ποσό «μη εξυπηρετούμενων χορηγήσεων», το οποίο ανέβηκε στα 720 εκατομμύρια.

Σε αυτό το πλαίσιο, άρχισαν να εμφανίζονται σε σχόλια αναλυτών που εκφράζουν τις ανησυχίες του κεφαλαίου και προβληματισμοί για την πιθανότητα να απλωθεί και στην Κύπρο ένα κλίμα «κριτικής και αμφισβήτησης του κεφαλαίου», όπως στην Ελλάδα, όταν γίνει κατανοητό το μέγεθος των προβλημάτων και αν δεν μπορέσουν οι τράπεζες να βρουν επενδυτές.

ΔΙΕΘΝΗ

Ευρώπη: Απεργίες και εκλογικές τάσεις προκαλούν ανησυχίες για τις διαθέσεις του «Δρόμου»

Η απεργία στην Πορτογαλία δεν ήταν τελικά γενική – υπήρχε συμμετοχή αλλά η απουσία των σοσιαλιστικών συνδικάτων ήταν εμφανής. Το σαββατοκύριακο όμως, 200,000 Πορτογάλοι, πολλοί ντυμένοι με παραδοσιακές στολές, βρέθηκαν στην Λισσαβόνα σε μια εκδήλωση διαμαρτυρίας για τις περικοπές στην τοπική αυτοδιοίκηση. Η δυσφορία βρήκε τελικά τον δρόμο.

Αντίθετα, η απεργία στην Ισπανία ήταν μαζικότατη όπως και οι εκδηλώσεις - διαδηλώσεις. Η δεξιά κυβέρνηση δεν έχει και πολλά περιθώρια ελιγμών όπως παρατήρησε το euronews, καθώς, δέχεται πιέσεις και από τις Βρυξέλες για περισσότερες περικοπές. Ήδη, πολλοί μιλούν για την Ισπανία και το κλίμα στους δρόμους της, ως ανάλογο της Ελλάδας πέρσι. Στις εκλογές της Ανδαλουσίας -τις πρώτες μετά τις γενικές- η δεξιά απέτυχε να κερδίσει την πλειοψηφία και η αριστερά εμφανίστηκε ως ο ρυθμιστής.

Ο φόβος των Βρυξελών, αυτήν την στιγμή, φαίνεται να είναι οι ελληνικές εκλογές – αν τα κόμματα της αριστεράς ξεπεράσουν τα κόμματα της δεξιάς και του κέντρου σε ποσοστά και η κυβέρνηση είναι ασταθής και χωρίς κοινωνική νομιμότητα, τότε η Ελλάδα μπορεί να κινηθεί από μόνη της σε καθεστώς δυο νομισμάτων, ενώ ανάλογες αντιστάσεις μπορεί να αρθρώσει και η Ισπανία ανατρέποντας την υπό διαμόρφωση συναίνεση υπέρ του κεντροευρωπαϊκού πόλου/άξονα.

Ήδη, φαίνονται να κινούνται διάφορα: στις γαλλικές εκλογές, η μαζική συγκέντρωση του υποψήφιου της αριστεράς στο Παρίσι με 120,000 διαδηλωτές, προκάλεσε εντύπωση και μερικοί θεωρούν ότι δείχνει την επιστροφή μιας δυναμικής που είχε χαθεί μετά τις απεργίες του 2010. Ήδη, τόσο ο Όλαντ όσο και ο Σαρκοζύ αντιγράφουν εισηγήσεις της αριστεράς για φορολόγηση του πλούτου.

Ακόμα και στην Πολωνία εμφανίστηκε, ξανά, ένα κλίμα ταξικής δυσφορίας, μετά από την απόφαση για αύξηση του ορίου αφυπηρέτησης – η συγκέντρωση των συνδικάτων έξω από την βουλή είχε δυναμική όπως μετάδιδαν τα διεθνή πρακτορεία.

Και στην Βρετανία, η ανεξάρτητη υποψηφιότητα του Galloway, ενός ιστορικού στελέχους της αριστεράς, κατάφερε να κερδίσει στο Bradford, μια έδρα που

εθεωρείτο σίγουρη για του εργατικούς. Η μετατόπιση της αριστερότερα φαίνεται να είναι μέσα στο κλίμα των καιρών.
http://www.counterpunch.org/2012/03/30/born-again-george-galloway-stuns-labor-shakes-up-britain/

Βόρεια Αφρική και διάχυση της λιβυϊκής κρίσης: στο Μάλι οι Τουαρέγκ καταλαμβάνουν τον Βορρά, ενώ στην Λιβύη επεκτείνονται οι μάχες στο νότο

Το πραξικόπημα στο Μάλι τελικά, μάλλον ευνόησε την εξέγερση των Τουαρέγκ: καθώς οι χώρες της περιοχής έθεσαν προθεσμία στους πραξικοπηματίες να παραδώσουν την εξουσία, στον βορρά της χώρας, η νέα εξέγερση των Τουαρέγκ υπό την ηγεσία των ένοπλων που επέστραψαν/ηρθαν από την Λιβύη, φαίνεται να πέτυχε την εκδίωξη του στρατού από ολόκληρη την περιοχή – την Κυριακή ανακοινώθηκε η κατάληψη του Τιμπουκτού.

Στην ίδια την Λιβύη, η διαμάχη που είχε ξεκινήσει στα νοτιανατολικά, κοντά στα σύνορα με το Σουδάν, επεκτάθηκε στον υπόλοιπο νότο: οι νέες μάχες έγιναν στη πόλη Σαμπχά που ήταν ένα από τα προπύργια των κανταφικών. Η διαμάχη φαίνεται να είναι ανάμεσα σε μια φυλή αφρικάνικης καταγωγής και μια φυλή αραβικής καταγωγής. Οι φιλοκανταφικοί, σύμφωνα με τις ανταποκρίσεις, φαίνεται να είναι οι δεύτεροι. Η αφρικάνικη φυλή, πάντως, η οποία φαίνεται να έχει πρόσβαση σε πληθυσμό και στην Τσαντ, απείλησε να δημιουργήσει κίνημα απόσχισης στο νότο.
Οι νεκροί μέχρι την Κυριακή είχαν φτάσει τους 147.
Ο Καντάφι είχε προειδοποιήσει ότι η διαμάχη στην οποία εμπλάκηκαν οι δυτικοί, θα οδηγούσε τελικά σε μια ευρύτερη διαμάχη και το πέρασμα της Λιβύης σε ένα αγώνα περιοχών σαν διαμάχη εμιράτων.
http://www.uruknet.info/?p=m86820&hd=&size=1&l=e

Συρία: η αντιπολίτευση σε κρίση και οι Σαουδάραβες πληρώνουν πια δημόσια

Η πρωτοβουλία του Κ. Αννάν φαίνεται να προχωρεί στην Συρία. Ήδη, έχει καταθέσει σχέδιο για τερματισμό της βίας, το οποίο έχουν αποδεκτει και η κυβέρνηση της

Συρίας αλλά και η ένοπλη αντιπολίτευση. Είναι αξιοσημείωτο ότι δέχτηκε η αντιπολίτευση αφού δείχνει εν μέρει και το αδιέξοδο στο οποίο έχει περιέλθει στρατιωτικά, αλλά και πολιτικά. Οι περισσότεροι παρατηρητές φαίνονται να συγκλίνουν στο ότι η συριακή κυβέρνηση κατάφερε να αντέξει την έντονη επίθεση που είχε εξαπολυθεί τους προηγούμενους μήνες –τόσο επικοινωνιακά όσο και στρατιωτικά. Η εύκολη ανακατάληψη μεθοριακών περιοχών στα τούρκικα και ιρακινά σύνορα που χρησιμοποιούσε η ένοπλη ισλαμική αντιπολίτευση για διείσδυση στην χώρα, ήταν χαρακτηριστικό των σημερινών δεδομένων στο στρατιωτικό επίπεδο. Αλλά και στο πολιτικό επίπεδο αυξήθηκαν οι κριτικές στο εσωτερικό της αντιπολίτευσης για την στροφή στην βία αλλά και για την εξάρτηση από το εξωτερικό η οποία ενισχύει αναπόφευκτα την κυβέρνηση και την ρητορική της.

Στο διεθνές επίπεδο, η θέση της Ρωσίας και της Κίνας ενισχύθηκε από την απόφαση της συνοδού των BRICS για μη επέμβαση στα εσωτερικά στη Συρίας, αλλά και την αποφασιστική κίνηση από την μια του Ιράν για στήριξη του Άσσαντ, αλλά και αραβικών τάσεων, από την άλλη, είτε για στήριξη της κυβέρνησης - όπως πολλές ομάδες στον Λίβανο - είτε διαφοροποίησης από το κλίμα στον αραβικό σύνδεσμο - όπως η διαφοροποίηση της Αλγερίας.

Σε αυτό το πλαίσιο, η συνοδός του Αραβικού συνδέσμου στο Ιράκ ήταν τελικά αποτυχία, αφού πολλοί Άραβες ηγέτες δεν παρευρέθηκαν. Η επόμενη συγκέντρωση των οπαδών της αντιπολίτευσης - υπό την ηγεσία δυτικών χωρών και των μοναρχιών της αραβικής χερσονήσου - στην Κωνσταντινούπολη, εξέδωσε ανακοίνωση σύμφωνα με την οποία στηρίζει τις πρωτοβουλίες του Αννάν - αλλά τόσο ο Αννάν όσο και ο γ.γ. του ΟΗΕ δεν παρευρέθηκαν. Η έκκληση για στήριξη της ένοπλης αντιπολίτευσης πήρε την μορφή δημόσιας εξαγγελίας ταμείου των εμιράτων και των μοναρχιών του Κόλπου, για πληρωμή των ένοπλων που θα πολεμούν την συριακή κυβέρνηση.

Είναι, ίσως, η πρώτη φορά που εξαγγέλλεται δημοσίως ένα είδος ταμείου μισθοφόρων. Αλλά ο κόσμος, στον οποίο λειτουργούν οι μοναρχίες, είναι παράξενος προφανώς.

Η συριακή κρίση είχε και επιπτώσεις στην επικοινωνιακή ισορροπία στον αραβικό κόσμο με πιο χαρακτηριστική την απότομη κρίση της εμπιστοσύνης στον Αλ Τζαζίρα σε λιγότερο από ένα χρόνο από το αποκορύφωμα της δόξας του, πέρσι την περίοδο της ανατροπής του Μουμπάρακ. Ο εμίρης του Κατάρ, σε αυτό το πλαίσιο, προσπαθεί

να επουλώσει τις πληγές της απώλειας με την επιχορήγηση της αντιπολίτευσης, καθώς το κανάλι του έχει πια χάσει την εικόνα του ανεξάρτητου Μέσου πληροφόρησης, ενώ έχει δεχτεί και ένα είδος ήττας -όσον αφορά στην αποτελεσματικότητα- στην Συρία μετά την αποτυχία ανατροπής του Άσσαντ. Η κρίση φερεγγυότητας του Αλ Τζαζίρα ξεκίνησε στην Λιβύη, αλλά η κρίση αποδοχής έχει διογκωθεί μετά την αποτυχία του τηλεοπτικού του καναλιού να καλύψει με κάποια, έστω υποτυπώδη, αντικειμενικότητα τα γεγονότα στην Συρία.

Ο φόβος των νεκρών: η κυβέρνηση του Ιράκ θέλει να κλείσει το μαυσωλείο του Σαντάμ

Η κυβέρνηση της Βαγδάτης ειδοποίησε τη φυλή του Σαντάμ ότι πρέπει να κλείσει ο χώρος, όπου βρίσκεται ο τάφος του τέως προέδρου της χώρας και ο οποίος έχει γίνει χώρος προσκυνήματος για τους οπαδούς του. Η αύξηση της προσέλευσης, αλλά και η αστάθεια στην χώρα οδήγησε την κυβέρνηση στην απόφαση να αποκλείσει έναν εν δυνάμει χώρο αμφισβήτησης της. Αξίζει να σημειωθεί ότι τα τελευταία χρόνια στελέχη του Μπαάθ είχαν καταφέρει να εκλεγούν σε τοπικά αξιώματα και στον σιιτικό νότο, κάτι που είναι σαφώς επικίνδυνο για την σιιτική κυβέρνηση, η οποία αντλεί εν μέρει την νομιμότητά της από την συμμαχία με το Ιράν. Ταυτόχρονα, οι κοσμικοί Σουνίτες που διαφωνούν με την Αλ Κάϊντα, φαίνονται να κινούνται προς την κατεύθυνση της αυτονομίας των περιοχών τους και σαφώς η περιοχή της Τικρίτ -της γενέτειρας του Σαντάμ- είναι υποψήφια για μια τέτοια αυτονομία.

Αξίζει να αναφερθεί και η ειρωνική διάσταση της προβολής: το ζήτημα το πρόβαλε ο τηλεοπτικός σταθμός Αλ Αραμπίγια, ο οποίος πρόσκειται στο καθεστώς της Σαουδικής Αραβίας. Αφού πολέμησαν στο Σαντάμ και βασικά ευκόλυναν την εισβολή, οι Σαουδάραβες σήμερα μετά από την διάχυση της επιρροής του Ιράν, μετά την εισβολή και την ανατροπή του Σαντάμ, φαίνονται διατεθειμένοι να τον προβάλουν ως καλό ηγέτη που αδικείται μετά θάνατον.

http://www.uruknet.info/?p=m86876&hd=&size=1&l=e

Αραβικό χιούμορ:

Φεμινισμός και Δημοκρατία

Στη συνάντηση της με τον βασιλιά της Σαουδικής Αραβίας, η Χίλαρυ Κλίντον είχε στην ατζέντα της μόνο δύο θέματα: φεμινισμό και δημοκρατία. Οι δυο πλευρές συμφώνησαν απόλυτα.

Από το Angry Arab News
http://angryarab.net/2012/04/01/feminism-and-democracy/

Επιλογές από την μπλογκόσφαιρα

Η τραγική αποτυχία του "μετακομμουνισμού" στην Ανατολική Ευρώπη

Δυο μεταφρασμένα κείμενα που περιγράφουν την κατάσταση όπως διαμορφώθηκε τις τελευταίες 2 δεκαετίες σε Ρουμανία και Ουγγαρία

http://leninreloaded.blogspot.com/2012/03/i_27.html

http://leninreloaded.blogspot.com/2012/03/i_28.html

και άλλα δυο γενικότερα στο ίδιο θέμα

http://leninreloaded.blogspot.com/2012/03/i_29.html

http://leninreloaded.blogspot.com/2012/03/iv_29.html

Ανωφέλειες – μια προσωπική συζήτηση

http://disdaimona.blogspot.com/2012/03/blog-post_27.html